

ادیب و عارف نامی "نورالدین عبدالرحمن جامی" (817 ق)

نورالدین عبدالرحمن بن احمد جامی در خراسان به دنیا آمد. تحصیلات او در هرات و سمرقند در علوم ادبی و دینی و عرفانی، با سیر و سلوک در مراحل تصوف صورت گرفت تا به مرتبه‌ی ارشاد رسید.

نورالدین عبدالرحمن بن احمد جامی در خراسان به دنیا آمد. تحصیلات او در هرات و سمرقند در علوم ادبی و دینی و عرفانی، با سیر و سلوک در مراحل تصوف صورت گرفت تا به مرتبه‌ی ارشاد رسید. بعدها در سلك رؤسای طریقه و نقشبندیه درآمد و بعد از وفات سعدالدین کاشغری، خلافت نقشبندیان به او تعلق گرفت. جامی مشهورترین شاعر آخر عهد تیموری است که باید او را بزرگ‌ترین شاعر آن عهد و گوینده نامدار ایران بعد از حافظ شمرد. جامی را خاتم شعرای بزرگ ایران گفته‌اند. او شاعر، عارف، ادیب و محقق بزرگ زمان خود و صاحب کتب نظم و نثر پارسی و عربی فراوانی است. در اشعار جامی، افکار صوفیانه، داستان‌ها، حکمت، اندرز و تصورات غزلی به وفور دیده می‌شود. او هم‌چنین در ابتکار مضامین تازه و قدرت و بیان و لطف معانی در اشعارش، استاد بود. هفت اورنگ، سلامان و آبسال، یوسف و زلیخا و دیوان جامی از جمله مصنفات اوست. وفات جامی در سال 898 ق در هشتاد و یک سالگی روی داد.